

עדותו של סגן צביקה בוקסבוים

- נ. מה היה תפקידך בתקופת המלחמה?
- צ. לפני המלחמה הייתי ק. מערך בחוליית המערך בפיק' דרום, כשחלק מהמלחמה, עד ה-15 אוק' המשכתי למלא תפקיד זה. ב-16 אוק' עזבתי את פיקוד דרום ועברתי לכוח ששון.
- נ. האם בשבוע האחרון שלפני המלחמה הייתה בחוליית המערך הערכה בפיקוד שעומדת לפרוץ מלחמה?
- צ. הייתה.
- נ. מי היו בעלי ההערכה הזו?
- צ. סימן טוב.
- נ. ואתה?
- צ. לי היו 2 אפשרויות: או לקבל את הגירסה שלו, או לקבל את הגירסה המקובלת בחיל-מודיעין. אז אני קבלתי את הגירסה של חיל המודיעין, כשהצגתי את זה, שאפשר לראות את הידיעות גם כתרגיל וגם כמלחמה. ומישהו צריך להחליט מה זה.
- נ. גם ראית אפשרות למלחמה? סליחה, אולי אני טועה, אבל נאמר לי שאתה היית אחד האנשים שנטו לגרסה זו.
- צ. נכון: אני לא אמרתי: תראו, יש מלחמה. אבל אני אמרתי: תראו, זה רציני. זה אפשרות של מלחמה. זה איום: מכניסים פה עוד 3 דיביזיות, זה איום. תרגיל, לא תרגיל: זה איום. ולא באתי לאף אחד - ולא אמרתי שזה לא נכון שזה תרגיל. זאת - לא אמרתי. אני הסכמתי עם סימן טוב שיש אפשרות שזה מלחמה. זה התבטא בשיחות ביני ובין סימן טוב, בין אנשי החולייה: משק"ים וקצינים. בשלב מסויים, ביום חמישי בערב, לפני המלחמה, שאלתי את ה-קמ"נ מה המדיניות שלו. יומיים לפני זה נאמר לי, שהמדיניות של חיל-מודיעין, חיל המודיעין מבין את כל התכונות האלה כתרגיל, ומסביר את זה כתרגיל. ולמי שהייתי צריך להגיד את זה באופן רשמי - אמרתי את הדבר הזה. אני ייצגתי את דעת ה-קמ"ן שלי.
- ביום חמישי בערב הייתי אחראי על כתיבת דו"ח מסויים. דו"ח חומר מודיעין מיוחד. כל שבוע הייתי כותב את זה. אמרתי לו שסיכמתי את כל הסימנים, את כל הידיעות ושאלתי אותו - מה המדיניות שלך?

איך, בתור מה להסביר כל דבר? בדרך כלל אנחנו מביאים ידיעה - ואומרים: יתכן במסגרת חרגיל, יתכן במסגרת משהו. יתכן - כוונות. המדיניות שלו הייתה: שאני אחייחם את הכל כחרגיל. זו הייתה המדיניות שלו: המדיניות של חיל-המודיעין, שקיבלתי אותה.

נ. האם סימן-טוב התבטא באופן החלטי שזו מלחמה?

צ. ביום חמישי בלילה - כן. ביום חמישי ליום שישי הוא התבטא כך.

הייתה ידיעה שקבלנו...

נ. הוא לא היה חולה, אז?

צ. רוב השבוע הוא לא היה בחולייה. אבל ביום חמישי הייתה הגיחה המפורסמת,

אז אני אמרתי לו שיבוא בכל זאת. שלחנו רכב להביא אותו - והוא בא.

ואז קבלנו ידיעה, אני לא זוכר באיזו שעה בלילה, ממקור ששמו

וואז סימן טוב טען: כתב בידיעה שלו שהמלחמה תפרוץ

ביום שישי בבוקר. אז סימן טוב אמר אם המקור הזה אומר שזה מלחמה -

אז זה מלחמה. הוא חיכה בחולייה כל הלילה, כי הוא קיווה שאולי בבוקר

תהיה מלחמה. הוא ציפה, ולא פרצה המלחמה ביום שישי בבוקר.

נ. האם אתה רואית הערכה שהוא כתב: "סכום מצב בצבא המצרי"? הוא הגיש

את זה ב-3 לחודש. הוא כתב בלילה בין ה-2 ל-3?

צ. אני לא זוכר מתי בדיוק הוא כתב. זוכר בימים. לא בתאריכים.

נ. אתה זוכר את המסמך הזה? השתתפת בכתיבתו?

צ. אנחנו היינו נוהגים לעשות דבר כזה: עושים תיק של סימנים מעידים

בעד מלחמה וסימנים מעידים נגד. כלומר: אם הייתה ידיעה שבפרוש נאמר

שם - במסגרת החרגיל תעברו לפה לפה אז סימנו את זה כסימן מעיד

לחרגיל, לא למלחמה. או הייתה ידיעה ששנה בנושא "חופשה של קצינים

לרגל חג", אז סיווגנו את זה כסימן נגד. או אם הייתה ידיעה על איזו

תוכנית אימונים, או על איזה מטווח שהיה צריך להיות, אז זה היה נגד.

לעומת זאת - היו סימנים בעד: שמעלים את תכונות.

נ. המסמך הזה - מה היה כתוב בו? אילו חלקים היו בו?

צ. אני מביין. אסביר לך: אני עסקתי בשני התיקים האלו, ואחר כך הייתי

צריך בתוך המסמך להביא את הסימנים וסימן-טוב נשאר לו לכתוב את

הסיכום. עכשיו: אם אני לא טועה; אני לא בטוח, היה מש"ק שעשה עוד

משהו, עוד חומר. אני עסקתי בסימנים המעידים והוא עשה, נדמה לי,

אירועים של כל החודש שעבר. אני לא זוכר בדיוק מה שהוא עשה - נתנו לסימן-טוב; סימן-טוב ישב על זה, סידר את זה, ארגן את זה - וכתב שם סיכום. הוא כתב סיכום, עד כמה שאני זוכר, שאין להוציא מכלל אפשרות שהצבא המצרי מתכוון לפתוח במלחמה; אני זוכר גם שהוא לא היה בחדר שאחד המשק"ים - שלמה גרטנר, התווכח איתי ואמר: סימן-טוב ישר אומר מלחמה. אז שאלתי: "מתי הוא אמר שזה מלחמה?" אז הוא אמר: "הנה, תקרא בסיכום שלו".

- נ. כל הסיכום היה שהולכים למלחמה?
- צ. הוא לא אמר... הוא אמר - אין להוציא מכלל אפשרות שהצבא המצרי הולך למלחמה.
- נ. אתה זוכר את המילים, או בערך?
- צ. משהו כזה.
- נ. אני אקרא לך את הנוסח: "ידיעות אילו הביאו אותנו להערכה לפיה הצבא המצרי, במסווה תרגיל, ובהסתמך על הידיעות והסימנים המעידים, ינצל את ריכוז הכוחות למעבר למבצעי אמת. חלק נרחב מכל הארועים לא ניתן לקשרו בודאות עם מהלכי התרגיל שהוזכר. יפורט בהמשך. חוסר ודאות זו, בעקבות האפקט המעיד בסימנים, עשוי לחזק הערכה זו.
- צ. אתה שואל אם אני זוכר את הניסוח הזה?
- נ. קשה לזכור את המסמך בדיוק אחרי חצי שנה, בדיוק, מילה במילה. אבל זה בערך, נראה לך להדבר הזה היה?
- צ. זה המהות.
- נ. זה המהות? זה נראה לך - אז - כהערכה יותר חזקה או יותר חלשה מזאת?
- צ. אז זה נראה לי וולש יותר. כמו שהצגתי לך: לא שאמר: "זה מלחמה" אלא - זה אפשרות.
- נ. אולי תעיין בו רגע?
- צ. זה בערך מה שהוא אמר.
- נ. המסמך הזה - זה בערך מה שהוא אומר?
- צ. כן.
- נ. עכשיו: האם ראית את המסמך עצמו?
- צ. לא מודפס. בכתב יד - כן.
- נ. על איזה דפים הוא היה כתוב? באיזה צבע? אתה זוכר?

צ. דפי פוליו רגילים של צבא. לא נייר טוב.

ג. כן. אתה זוכר את הצבע שלהם?

צ. ייתכן שהיו כמה צבעוניים או צהוב או ירוק.

ג. ייתכן שהיו גם לבנים?

צ. כן... זהו... נדמה לי שאני כתבתי על צבע ירוק, או שהחוצצים היו

ירוקים, והשאר היה לבן.

ג. טוב. אמור לי, אתה ראית את המסמך כשהוא חזר מגדליה?

צ. לא. אני ראיתי אותו פעם אחרונה שסימן-טוב כתב אותו. אחר כך פעם אחרונה שהזכרנו את זה היה בויכוח עם ה-מש"ק. אז הוא אמר בפרוש:

"קראת את ה... זה... של סימן-טוב"? אז אמרתי לו: "לא קראתי את הכל

אבל חלק". אז ה-מש"ק אמר: "בסיכום הוא כתב את זה". ואז ראיתי מה

הוא כתב בסיכום ו-אח"כ הוא לקח את זה אתו, מאז לא ראיתי את המסמך.

אני לא יודע מה קרה עם זה. האם לקח להדפסה או...

ג. (לדב אמבר): יש לך שאלות?

דב. א. אתה ראית יותר ממסך אחד או מסמך אחד בלבד?

צ. בדרך כלל, אם אני לא טועה, עשינו סיוסה. בכל אופן - את שלי כתבתי

פעמיים. כתבתי פעם אחת, אחר כך הוא ביקש שאארגן את זה בצורה אחרת,

אז אני כתבתי 2 העתקים.

דב. אתה כתבת 2 העתקים. אבל זה - כתב היד של מי? שלך?

צ. זה לא שלי. זה של סימן-טוב.

ג. תודה רבה לך, צביקה.